

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 352.

Tolvte Session.

33de Møde.

Torsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Sæge (fortsat): Jeg vil ikke tale om, at Pengene blive noget kostbare at anskaffe, det maa vi finde os i, og jeg håaber, at det kan skee paa bedre Vilkaar, end med Hensyn til de rentegaranterede Papirer i et andet Foretagende. Det er Hovedbetingelsen for, at jeg kan stemme for Lovforslaget, at Udvalget til tredje Behandling indbringer et saadant Ændringsforslag.

Hvad Forslaget under Nr. 10 angaaer, som er det vigtigste af de Ændringsforslag, der ere stillede af min ærede Nabo (Klee), maa jeg tilstaae, at der vel kunde være Noget, der taler derfor, men det forekommer mig bedre at stemme imod det for Dieblisset, thi dersom det sjællandske Jernbaneselskab kan udføre Sagen, har det ikke Noget at bethyde, og det vil jo ikke afgive nogen Erklæring om, at det ikke kan gjøre det, før Tiden er omme, og vi komme da sammen igjen og kunne da bedst bedømme, hvad der maatte være at foretage, dersom der ingen Brug er gjort af Lovforslaget, forudsat, at det bliver til Lov. — Der er endnu et Punkt, som jeg maa gjøre opmærksom paa med Hensyn til det sjællandske Jernbaneselskab. Udvalget siger, at det er det ene Rigtige, at dette Selskab faaer Concessionen. Det forekommer mig dog at være endnu rigtigere, at Jernbanen blev anlagt, uden at vi havde det Allermindste med den at bestille. Den Omstændighed, at det sjællandske

Jernbaneselskab kan have det i sin Magt at gjøre Banfærdigheder med Hensyn til Togens Afgangstid osv., har jo ikke mere at bethyde end ved den sjeneste Jernbane, hvis den bliver bygget, og det bringer os til den Betragtning, om ikke een Bestyrelse og Drift af sauntlige Jernbaner her i Landet vilde være det Fornuftigste. Jeg vil haabe, at man vil blive saa overbevist om det Rigtige i dette, at det vil gaae op for alle Vedkommende, at det vil betale sig bedst, at en Overeenskomst bliver truffen. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan undgaae Fortrædeligheder og sikke sig gode Indtægter. Jeg haaber altsaa, at Udvalget vil tage under Overveielse, om der ikke bør gjøres en saadan Tilføjning, som jeg har anført.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke deler dette Haab. Det forekommer mig at være et meget ubilligt Forlangende, at dette Selskab skulde afgive Halvdelen af, hvad Indtægten maatte overstige 4 pCt., til Statskassen, uagtet Statskassen ikke tilskylder een eneste Skilling, men kun paatager sig en subsidiair Risico. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand vil af Jernbanernes Historie i hele Verden kunne paapege et saadant Exempel. (Stemmer: Jo!) Jeg troer, at Banen til Helsingør i Forbindelse med Banen til Korsør vil forrente sine 4 pCt. og ikke behøve noget Tilskud, og at den sidstnævnte Bane efter nogle Aars Forløb vil kunne see sig istand til at tilbagebetale det Tilskud, den har modtaget. Videre troer jeg dog ikke man bør gaae. Jeg vil derfor ansee det meget lidet ønskeligt, om der til 3die Behandling fremkom Forslag